

materiale hidrørende fra undersøgelsen, og det under undersøgelsen fremkomne kan ikke anvendes som bevis for krænkelse eller overtrædelser.

Stk. 2. Ophæves en afgørelse om undersøgelse, efter at undersøgelsen er gennemført, gælder stk. 1, 2. pkt. tilsvarende.

Stk. 3. Viser det sig, at den af rekvirenten påberåbte ret ikke består eller ikke kan gøres gældende af rekvirenten, har rekviritus krav på erstatning for tab og tort. Det samme gælder, såfremt det ikke godtgøres, at rekviritus har gjort sig skyldig i krænkelse eller overtrædelser omfattende af anmodningen om undersøgelse.

Stk. 4. Krav om erstatning i medfør af stk. 3 kan gøres gældende som modkrav under en retssag, anlagt af rekvirenten, eller under et selvstændigt søgsmål. Anlægger rekvirenten ikke retssag i overensstemmelse med stk. 1, 1. pkt., skal et selvstændigt søgsmål om erstatning anlægges af rekviritus inden 3 måneder efter, at fristen for rekvirentens søgsmål er udløbet. Ophæves en afgørelse om undersøgelse efter sagens genoptagelse, jf. § 2, stk. 7, 2. pkt., eller under kære, kan der ved afgørelsen herom tillægges rekviritus erstatning efter stk. 3.

§ 5. I det omfang, andet ikke følger af bestemmelserne i denne lov, finder retsplejelovens første bog, anden bog og tredje bog, første afsnit (§§ 1-336c), tilsvarende anvendelse. Endvidere finder retsplejelovens § 344, § 349, § 487, stk. 2-4, § 491, stk. 3, § 492, stk. 1, § 495, stk. 3, § 499, § 500, § 502, stk. 1, nr. 2 og 3, samt § 647, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

§ 6. I lov om retsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 24. august 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, *stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nr. 4:
»4) forretninger vedrørende bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder mv.«

2. I § 17 a, *stk. 2*, indsættes som 3. pkt.:
»For forretninger vedrørende nedlæggelse af forbud og forretninger vedrørende bevissikringsundersøgelse, der begæres og foretages samtidig, betales kun én tillægsafgift«.

§ 7. Loven træder i kraft den 1. april 2001.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.